1842. No. 25.

DRENTSCHE COURANT.

Dingsdag, den 29 Maart.

De GOUVERNEUR der Provincie *DRENTHE* brengt bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de kohieren der personele belasting, dienst 18⁴¹/₄₂, over zes maanden, van de gemeenten *Rolde*, *Dalen*, *Meppel*, *Vledder*, *Hoogeveen*, *de Wijk* en *Zuidwolde*, voorzien van de bij de wet voorgeschrevene formaliteiten, door tusschenkomst van den Arrondissements-Inspecteur, de betrokkene Contrôleurs en Gemeente-Besturen aan de Ontvangers ter invordering zijn toegezonden, en dat elk belastingschuldige gehouden is, de som voor welke hij ten kohiere is gebragt, binnen de bij de wet bepaalde termijnen, aan handen des Ontvangers, met de invordering belast, te kwijten, bij gebreke waaromtrent hij daartoe zal worden genoodzaakt.

Tevens strekt tot narigt van diegenen, welke vermeenen, gegronde redenen van klagte tegen hunne aanslagen in voormelde kohieren te hebben, dat zij hunne reclames deswege en des verkiezende, door tusschenkomst van den betrokken Contrôleur, doch gerigt aan heeren Gedeputeerde Staten dezer provincie, en voorzien van de vereischte bijlagen, kunnen indienen, vóór of óp den laatsten dag der drie maanden, volgende op den dag van afkondiging, door de Gemeente-Besturen gedaan, en dus op geene reclames zal kunnen worden gedisponeerd, welke *na* dien tijd mogten worden ingeleverd.

Assen, *De Gouverneur voornoemd*,
den 21 Maart 1842. VAN HARENCARSPEL ECKHARDT.

De GOUVERNEUR der Provincie *DRENTHE* brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de *derde* zitting van den Militie-Raad voor dit gewest, welke zitting bestemd is ter *beoordeeling en goedkeuring der plaatsvervangers en tot regeling van hetgeen betrekking heeft tot de nummerverwisseling* voor de ligting van 1842, in de hoofdplaats *Assen*, zal worden geopend op *maandag* den 4 April 1842, en dat voorts de belanghebbenden in die zitting zich voor den Raad moeten sisteren: uit het
kanton *Assen*, op dingsdag den 5 April 1842.
kanton *Meppel*, op woensdag den 6 April 1842.
kanton *Hoogeveen*, op donderdag den 7 April 1842.
kanton *Emmen*, en uit *de koloniën der Maatschappij van Weldadigheid* op vrijdag den 8 April 1842; telkens des voordemiddags te *negen uur*.

Assen, *De Gouverneur voornoemd*,
den 23 Maart 1842. VAN HARENCARSPEL ECKHARDT.

'S GRAVENHAGE, den 26 Maart.

De minister van financiën is door Z. M. gemagtigd, om krachtens de wet van 27 Dec. 1840 (waarbij bepaald is, dat tot dekking van het tekort in 's Rijks financiën tot het einde van 1840, zal kunnen worden daargesteld een kapitaal van 18 millioen gulden schuld rentende 5 pCt.) in verdere mindering van dit kapitaal te doen inschrijven in het tweede grootboek der nat. werk. schuld, rentende 5 pCt., een kapitaal van 7 millioen guldens, met ingang van renten van af 1 April e.k. De inschrijvingen zullen geschieden 11 en 12 April e.k. te Amsterdam; het fournissement [illegible] met ƒ101 in geld voor elke ƒ100 kapitaal 5 pCt. werk. schuld, en zulks in [illegible]

— Gister zijn te Brussel de debatten in de zaak van het complot gesloten. Niet minder dan 141 vragen zijn aan de jury voorgesteld. Te 2 uur heeft zich de jury naar de raadkamer begeven; hunne uitspraak zal eerst in den nacht kunnen bekend zijn. Als maatregel van voorzorg heeft de president de regtszaal doen ontruimen. Ruim 10,000 personen belegeren de toegangen tot het paleis van het hof van assises. De troepen zijn in hunne kazernen geconsigneerd; de geheele gendarmerie en stedelijke policie zijn op den been. Met uitzondering van *Crehen* hebben al de besch. alles blijven ontkennen en de advocaten hebben zich beijverd om de geheele zamenzwering als een werk der policie te doen voorkomen.

— De Belgische vertegenwoordigers hebben eene wet aangenomen over de schadeloosstelling, toe te kennen aan hen, die bij de krijgsgebeurtenissen in de revolutie verliezen hebben geleden aan gebouwen, meubelen, oogst, vee en koopmansgoederen. Onderscheidene vreemde kooplieden, die schade geleden hebben bij den brand van het Antwerpensch entrepôt, zullen vergoeding erlangen. Eene som van 8 millioen fr. wordt voor de schadevergoedingen toegestaan. Eene door den koning te benoemen commissie van liquidatie zal in laatster instantie over alle vorderingen beslissen.

Inlanders en alle zich in Europa bevindende personen moeten binnen zes maanden tijds, en zij, die zich in eenig ander werelddeel thans ophouden, binnen een jaar, te rekenen van den dag der uitvaardiging dezer wet, voor de commissie verschijnen.

PARIJS, den 24 Maart.

De wet van 25 Junij 1841 bepaalt, dat de suikerbelasting gewijzigd zal worden; deze wijziging zal strekken, om aan de inlandsche suikerteelt minder bescherming te verleenen, en daardoor den kwijnenden handel in koloniale suiker te verlevendigen. Het Bewind wil echter in deze zitting daarover geene wet voordragen; 'tgeen vooral in de zeeplaatsen groote opschudding baart. Vele kamers van koophandel hebben geprotesteerd of haar ontslag genomen. Nu heeft het Bewind de beslissing aan de Kamer overgelaten en eene wet voorgesteld, bepalende, dat de suikerbel. nog een jaar zal blijven zoo als zij is.

— Aan den put van Grenelle heeft men een gewigtig resultaat verkregen. De massa zand en potaarde, die het opborrelende water zwart en modderig hield, en waaraan men vreesde geen einde te zullen zien komen, is ten laatste verdwenen. Sedert acht dagen vloeit het water, zonder eenige tusschenpoozing, even klaar uit de bron als gezuiverd Seine-water. De bewoners van Gros Caillou, van de wijk der militaire school en van Vaugirard stroomen dan ook in menigte naar den put, om van dat water te bekomen. Eergisteren hebben verscheiden leden van den gemeenteraad en der akademie van kunsten zich naar de plaats begeven, om zich van die gelukkige verandering te overtuigen. Nu zal *Mulot* weldra aan het werk gaan om de buizen in den put te zetten.

— Het getal lijken, die alleen van Boulogne tot Duinkerken, ten gevolge van den geduchten storm van 9 en 10 Maart op de Fransche kust zijn aangespoeld, bedraagt nagenoeg 150.

— De allocutie en evangelische brief van den Paus zijn door den Spaanschen Minister van Gratie en Justitie op den index der verboden schriften geplaatst.

— De beruchte mevrouw *Lafarge* is in het verstand gekrenkt, ten gevolge waarvan hare geneesheeren verzocht hebben, dat zij uit de gevangenis naar een krankzinnigengesticht moge overgebragt worden.

LONDEN, den 23 Maart.

George Fitz Clarence, graaf van Munster, en zoon van den hertog van *Clarence*, naderhand koning *William* de vierde, en van de befaamde komische aktrice mistres *Jordan*, heeft zich om het leven gebragt. De graaf was 48 jaren oud, had met roem in het Spaansche Schiereiland en in Indie gediend en den rang van generaal-majoor bereikt. Voorts voerde hij thans het bevel over de troepen in het wester-distrikt van Engeland en was met verscheiden andere waardigheden bekleed. Geweldige aanvallen van jigt schijnen aanleiding tot zijne daad gegeven te hebben. Men heeft hem met een gelost pistool in de hand en met een geheel verbrijzeld hoofd in zijne boekerij gevonden. De lijkschouwers-uitspraak is geweest: tijdelijke krankzinnigheid.

— De dag van den 16den is voorbijgegaan, zonder dat de voorspelde aardbeving plaats heeft gehad. Vele Ieren hadden Londen al vroeger verlaten; onder degenen, die daartoe de middelen misten, was de angst verschrikkelijk, vooral in de zuidelijke wijken der stad. Ieder oogenblik waanden zij de schokken te gevoelen, en straks door de splijtende aarde verzwolgen te zullen worden. Onverhoeds kwam een onweer op; 2 of 3 zware donderslagen, vergezeld van geduchte bliksemstralen, voerden den angst ten top der ligtgeloovige menigte. Tegen den avond wilden zelfs de armste Ieren niet langer in de stad blijven; stoombooten en spoorwagens konden de passagiers schier niet bevatten. Over den naderenden ondergang der stad ontstonden tusschen de verschillend denkenden twisten, die hier en daar tot vechten oversloegen. Thans komen de vlugtelingen van alle kanten terug.

FRANKFORT, den 20 Maart.

De klagten over het scheef groeijen van jonge meisjes hebben sedert eenigen tijd zoo zeer de overhand genomen, dat het landsbestuur te Weimar noodig geoordeeld heeft, daarover eene verordening uittevaardigen. Zij beveelt inzonderheid de vier volgende punten aan: 1°. de meisjes niet te vroeg kleine kinderen te laten dragen, en, waar zulks onvermijdelijk is, haar ten minste den eenen arm met den anderen te doen verwisselen. 2°. Het sterk inrijgen volstrekt na te laten. 3°. Bij het schrijven te zorgen, dat de kinders niet te laag noch ook krom zitten, het papier scheef leggen of het hoofd te ver vooruit steken. 4°. Wanneer zij zich met vrouwelijken arbeid bezig houden, op te letten, dat zij niet aanhoudend over ééne zijde zitten, noch zich voorover buigen, en over het algemeen, dat zij niet al te lang achter elkander zittend werk doen.

ASSEN, den 28 Maart.

Blijkens de *Staats-Courant* van 24 jl. n° 71, liggen ter lezing op de bureaux der H.H. Gouverneurs van de respective provincien het bestek en voorwaarden, volgens welke op 7 April ek. zal worden aanbesteed de levering van versch brood en vleesch, ten dienste der equipagien van 's Rijks schepen en vaartuigen van oorlog binnen gaats.

— Wij vernemen, dat den 17 jl. te Hoogeveen weder eenige beweging ter zake van ds. *Fijnebuik* heeft plaats gehad; savonds naml. ging er het gerucht, dat ds. *F.* ten huize van *Kuno S. v. d. Schuur*, leeraar der afgescheidenen, was; 't welk ten gevolg had, dat voor laatstgemeldens woning eene menigte menschen zamenschool. Doch tevens hooren wij met genoegen, dat de opgewondenheid heeft opgehouden of weldra zal ophouden, omdat ds. *F.* zondag 26 jl. van den predikstoel verkondigd heeft, dat alles

wat omtrent hem in den laatsten tijd verhaald was, laster was geweest, en dat hij een *getrouw* leeraar was.

— Den 15 Aug. 1841 savonds ontstond in eene tapperij te Koevorden tusschen eenige onderofficieren van het garnizoen en eenige burgers een twist, die zonder gevolgen scheen te zullen afloopen, vermits de burgers aldra door de voordeur en de militairen door de achterdeur het huis verlieten. Juist op dat tijdstip kwam een ander militair, *Joël Abraham van Praga*, uit de kazerne bij die tapperij, om jenever te halen, en werd al dadelijk, hoewel geheel vreemd aan den twist, door eenige burgers woest aangevallen en mishandeld; hij ontving een hevigen slag aan de zijde van het hoofd, die de hersenpan kloofde en de hersenen kwetste; deze slag was met eene sabel of ander scherp werktuig toegebragt. De vlugt genomen hebbende en nog verder vervolgd en geslagen wordende, bereikte hij, hoewel met moeite, de kazerne. De geneeskundige van het garnizoen onderzocht de wonde, en vond dezelve zoo gevaarlijk, dat hij wanhoopte, het leven van den gewonde te behouden. Evenwel is hij onder zorgvuldige heelkundige behandeling allengs geheel genezen, zoodat zelfs de werking van zijn denkvermogen, die lang zeer gebrekkig is geweest, geene belemmering meer ondervindt. Den 17 j.l. stonden voor het Hof alhier teregt *C. H. Mulder*, *J. Brinks* en *A. J. Woltersum*, als zullende die mishandeling gepleegd hebben. Het Hof heeft echter hunne schuld niet bewezen verklaard en gelast, dat zij op vrije voeten zouden worden gesteld, gelijk dadelijk geschied is.

— Voor het Hof van Vriesland stond teregt *Jodocus Roose*, beschuldigd van poging tot moord met voorbedachten rade jegens *Evers Tijs*, onder-commandant in het huis van opsluiting en tuchtiging te Leeuwarden, na reeds wegens gelijksoortige misdaad ter dood veroordeeld te zijn geweest, welke straf door Z. M. in een 20jarig confinement was veranderd. De doodstraf werd nu tegen hem geëischt; den 24 j.l. is hij verwezen tot geeseling, brandmerk en 15jarig confinement, integaan na verloop der door hem nog te ondergane 17 jaar confinement. *Rose* is 24 jaar oud; hij hoorde even onverschillig den eisch aan van de doodstraf als dit vonnis, dat hem het leven laat behouden.

— In verscheidene kerspelen van het Zweedsche gewest Småland is, volgens berigt van 27 Febr. eene godsdienstige dweeperij ontstaan, die bij de regering ernstige bezorgdheid heeft gebaard. Vele jonge boeren-meisjes, meestal 10 of 12 jaren oud, een zelfs van 6 jaren, treden als profetessen op, verklaren dat zij van den H. Geest onmiddelbare openbaringen ontvangen, dat zij nachts hemel en hel geopend zien, noemen zelfs personen, welke zij daar gezien hebben, beschrijven hun lijden en hunne zaligheid, vermanen hare hoorders tot spoedige bekeering en besluiten gewoonlijk met het verkondigen van den nabijzijnden ondergang der wereld. Uit naburige en meer verwijderde plaatsen verzamelen zich hoorders in ontzettenden getalle, en begeven zich bij duizenden van de eene profetes naar de andere, met blind geloof al wat zij verkondigt aannemende, en alle voorstellingen hunner leeraars versmadende. Sommige der jonge meisjes prediken zelfs tweemaal daags; in de tusschen-uren zijn zij stil en onderscheiden zich niet van andere meisjes, in haar gedrag of verstand. Doch wanneer het paroxysmus komt, worden alle hare ledematen door geweldige trekkingen verwrongen, en daarop begint het prediken. De overheid heeft de zaak naauwkeurig onderzocht en de overtuiging bekomen, dat er geen bedrog noch eigenbaat in het spel is; want alle giften welke de hoorders aanbieden, worden afgewezen. De geneeskundigen verklaren dit verschijnsel voor eene ziekte, die zeer aanstekend is; want menigmaal werden jonge meisjes, die zulk eene profetes gehoord hadden, oogenblikkelijk door soortgelijke stuiptrekkingen overvallen. De regering heeft maatregelen genomen, om deze verkeerdheden te keer te gaan; aan de overheden is bevolen, de profetessen als zieken te behandelen. Vele derzelve zijn reeds in gasthuizen gebragt, waar men werkelijk geslaagd moet zijn, haar door gewone middelen te genezen. Volgens later berigt van 5 jl. schijnt die dweeperij afte nemen, sedert de artsen aan de jonge profetessen kalmerende geneesmiddelen toedienen. Doch in de plaats der gewezene of nog in de gasthuizen behandeld wordende profetessen zijn er nieuwe opgestaan, hoezeer de meer beschaafde bewoners en ook de geestelijkheid al het mogelijke hebben aangewend, om het zamenrotten der geestdrijvende menigte te verhinderen. De boeren hebben over de genomene tegenmaatregelen veel misnoegen doen blijken; vooral zijn zij over de geneeskundige behandeling ontevreden; zij verklaren het aanwenden van artsenijen in deze zaak voor zondig, daar het ten doel heeft, een werk van Gods eigen hand te vernietigen.

— Zeker pachter uit den omtrek van Parijs ging onlangs door eene der straten dier stad, en werd aangeroepen door een voddezoeker, die hem vroeg, of hij niets verloren had. Neen, antwoordde de pachter, nadat hij zijne zakken had doorzocht. »Evenwel vind ik achter u dit papier op straat liggen; ik kan ongelukkig niet lezen, en verzoek u dus mij den inhoud mededeelen." De pachter bezag het papier, dat den vorm had van een wissel in een gedrukten rand gevat, en las: *Goed voor 740 francs, die wij op zigt aan toonder zullen betalen. Bruat, bankier, straat Hauteville.* Na de lezing vervolgde de pachter: ik heb mij vergist, het papier behoort mij wel degelijk. Dan zult gij mij wel eenige belooning schenken, hernam de andere. Ziedaar 20 sous, zeide de pachter, het geld overreikende. Gij spot met mij, hernam de voddeman; 100 francs moet ik hebben, of wij gaan zamen naar het policiebureau, den pachter tevens bij den kraag vattende. Wat zou deze doen? Hij haalt zijne wigtige beurs uit, maakt zich van den voddeman af, en gaat naar de straat Hauteville, doch verneemt daar, dat in Parijs geen bankier *Bruat* bestaat. De pachter beklaagde zich bij de policie, maar de voddeman was nergens te vinden, en de bedrieger dus bedrogen.

— Engeland heeft zijn Moskou in het hart van Azie gevonden. Het is eene der vreesselijkste rampen, waarvan de geschiedenis zijner heerschappij in Indië gewaagt. Zijn beste bloed heeft er gestroomd; zijne roemrijkste kinderen liggen onder de sneeuw van Cabool begraven. *Alexander Burnes*, de held van den Indus, is er, slechts 35 jaren oud, gesneuveld, ellendig door een woesten barbaar omhals gebragt; de En-

gelsche vertegenwoordiger is verraderlijk vermoord, op het oogenblik dat hij zich door het regt der volken gedekt waande; en geheel een Engelsch leger, 5000 man sterk, na 2 maanden lang aan 40000 opstandelingen het hoofd geboden te hebben, van leeftogt, van brand, van ammunitie ontbloot, in het hart van het gebergte te midden van ondoordringbare sneeuw verlaten, geen bijstand kunnende hopen voor den terugkeer der lente, is, toen het eindelijk zich door den vijand henen wilde slaan, bijna tot den laatsten man vernietigd. In één oogenblik heeft Engeland de vrucht van drie jaren inspanning, den prijs van verscheiden honderden millioenen schats verloren; de begoocheling zijner magt heeft een vreeselijken schok geleden, die door geheel Azie weêrgalmen zal, en hetgeen voor Engeland het verderfelijkst zal zijn, is, dat het, ten koste van nieuwe schatten en van nieuwe legers, den ondankbaren, onvruchtbaren arbeid zijner veroveringen aan gene zijde van den Indus op nieuw zal moeten beginnen. De Engelschen te Caboel, even gelijk de Franschen te Moskou, waren te midden van bevolkingen gedrongen, die zwijgende zich achter hen toesloten, in afwachting van het oogenblik, dat zij hen zouden kunnen versmoren; te Caboel, even als te Moskou, is de opstand plotseling, eenparig, onverzoenlijk geweest; hij was de onweêrstaanbare aandrang van geheel eene natie, die zich tegen vreemde overheersching verhief; en eindelijk, een laatste trek van gelijkheid is, dat de vijand, welken de Engelschen in het hart van Midden-Azie gingen opzoeken, dezelfde was, dien de Franschen aan Europa's uiteinden gingen aantasten, Rusland.

Nog weinige dagen geleden dronken Ruslands vertegenwoordigers en de Engelsche ministers broederschap op een feestmaal te Londen, en tezelfder tijd vervolgden de beide volken, in de uitgestrekte wildernissen van Midden-Azie, dien heimelijken, onophoudelijken, onvermoeibaren worstelstrijd, dien zij er reeds voor lang begonnen hebben, en die er hen eenmaal aangezigt tegen aangezigt zal overstellen. Afghanistan is het hoofdtooneel van dien kamp; het is de groote reisweg naar Indie, de weg, dien alle veroveraars hebben ingeslagen; en steeds is het voor de Engelsche magt eene vraag van leven of dood geweest, te beletten dat eenige andere invloed dan de hare in dit gedeelte van Midden-Azie kwam te heerschen. Nimmer heeft het er naar verovering van grondgebied getracht, immers is het reeds maar al te zeer met de uitgebreidheid zijner Indische bezittingen verlegen; toen het, in 1838, besloot eene expeditie naar gene zijde van den Indus te zenden, om Schah-*Soedja* op den troon der Afghans te herstellen, deed het zulks niet eer, dan nadat Ruslands heimelijke treken, door Perzie op Afghanistan aan te schennen, aan hetzelve geene andere keus meer hadden overgelaten: want hetgeen den Russischen invloed te moeijelijker doet vatten en bestrijden, is dat Rusland nimmer regtstreeks tusschen beide komt en slechts verschijnt onder de kleur en vlag van Perzie, dat het onder zijne hand heeft. Reeds in 1836 schreef de Engelsche zaakgelastigde te Teheran, Ellis, aan Lord *Palmerston:* »Ik heb de vaste overtuiging, dat de Engelsche regering de uitbreiding der Perzische monarchij in de rigting naar Afghanistan niet kan gedoogen, zonder Indiëns binnenlandsche rust in de waagschaal te stellen, want die uitbreiding zou den invloed van Rusland aan den drempel zelven van ons rijksgebied brengen; en daar Perzie of niet wil of niet durft, met Groot-Brittannie in een naauw verbond te treden, zoo moet onze staatkunde zijn, het niet langer als een buitenwerk tot Indiëns verdediging te beschouwen, maar als de eerste linie, van waar de aanval tegen ons beginnen zal."

(*La Revue des deux Mondes.*)

*** AANBESTEDING.

Op dingsdag, den 12den April 1842, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere approbatie, door den Gouverneur der provincie Drenthe, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in de provincie Drenthe, aan het locaal van het Gouvernement te Assen, worden aanbesteed:

Het doen van VERNIEUWINGEN en gedurende drie achtereenvolgende jaren en twee maanden ONDERHOUDEN van de gedeelten des grooten wegs der 1ste klasse n° 1, zijtakken n° 2 en 3, voor zoo veel die in de provincie Drenthe zijn gelegen, ingaande den 1sten April 1842, en eindigende den laatsten Mei 1845, met de leverantie van de noodige materialen.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

De bestekken, op dewelke de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zullen, boven en behalve aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche zaken, en aan dat van het Gouvernement der provincie Drenthe te Assen, ter lezing liggen: te 's Gravenhage, in de voornaamste logementen; en voorts op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende zes dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in *loco* worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur *A. Kommers Pz.*, te Assen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
Schimmelpenninck van der Oije.

*** Zaturdag *den 2* April *1842*, des avonds te *zes* uren, zal, in *plaatse* van *Donderdag den 31 Maart 1842, zoo als vroeger is aangekondigd geweest*, in het *Koffijhuis te* Assen, in het openbaar door de Stad Assen, worden gehouden, de verkooping *der* VEENPLAATSEN n° *40, 49 & 50,* gelegen in de *zoogenaamde* Asser veenen, en het HUIS staande op Veenplaats n° 50, bewoond door *Aaldert Jans Slagter.*

Loterij, 1 kl. 5e tot 8e lijst: no. 6760 *f* 2500, 17897 *f* 1500; no. 3226, 22042, 24067, 10088 elk *f* 1000; no. 15559 *f* 20 en pr. *f* 2500.

Meppel, 24 *Maart.* Rogge, het ned. mud *f* 5–80; Boekweit, het ned. mud. *f* 6–70; Boter anderh. ned. pond *f* 1-12½.

Amsterdam, 26 *Maart.* Werk. sch. 2½ pct. 52 a $\frac{1}{16}$; dito 5 pct. 101⅛ a ¼; kansb. . . . .; handelm. 155¾ a 56.

Te Assen bij *van Gorcum & Comp.* Provinciale Drukkers.